

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรม ของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

ปณัฐพงศ์ นรดี*
ดร.กิตติศักดิ์ เป็๋นงาม**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเสริมสร้าง จริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนสอบก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้าง จริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์สาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คนซึ่งได้จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชนมีประสิทธิภาพ 80.33/81.57 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

---

* นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปีการศึกษา 2558

** ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตความเป็นอยู่ของคนเราทุกวันนี้ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการด้านต่างๆ ช่วยเอื้อให้เกิดความสะดวกสบายทุกแง่มุมของชีวิต อาทิเช่น การใช้เครื่องมือสื่อสารควบคุมสั่งการเครื่องใช้ในบ้านอัจฉริยะ การทำงานผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การศึกษาทางไกล เป็นต้น โดยเฉพาะวงการศึกษาก็เพราะในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 พ.ศ. 2553 หมวด 9 ยังคงบรรจุความสำคัญของเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ เพื่อให้สถาบันการศึกษาได้เน้นการเรียนการสอนด้วยการใช้ไอซีทีให้มาก

เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่ได้รับการยอมรับและนำเข้ามาใช้ในการศึกษาอย่างกว้างขวาง ซึ่งประเทศไทยต่างตื่นตัวและนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย ดังจะเห็นได้จากการมีหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับโรงเรียนเพิ่มจากวิชาอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer - Assisted Instruction- CAI) สำหรับช่วยสอนในวิชาต่างๆ เพิ่มมากขึ้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และยังได้พัฒนารูปแบบการสอนไปสู่เทคโนโลยีในลักษณะของสื่อเคลื่อนที่อีกด้วยหรือที่เรารู้จัก Responsive Learning บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเกี่ยวกับข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และการปฏิสัมพันธ์ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนและเป็นระบบ จึงควรส่งเสริมให้มีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระบบการศึกษาไทย เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว สนุก เรียนได้หลายคน

ขณะที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมโลกปัจจุบัน สิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์อย่างหนึ่งคือการสื่อสาร ซึ่งจะก่อให้เกิดการรับรู้และสร้างความเข้าใจในการดำเนินวิถีชีวิตร่วมกันของคนในสังคม นั่นก็คือ ข่าวสาร หรืออาจกล่าวได้ว่า คนในสังคมต้องอาศัยข่าวเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจระหว่างกัน จากรายงานสถานการณ์สื่อวิทยุและโทรทัศน์จัดทำโดย สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เปิดเผยว่า ปัจจุบันสื่อมวลชนส่วนใหญ่มีจุดยืน "เลือกข้างเลือกสี" ทางการเมืองอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นวิทยุชุมชน ทิวดาวเทียม และอื่นๆ เพื่อมุ่งหวังการสร้างมวลชนของตนเองซึ่งเห็นได้โดยทั่วไป สถานการณ์แทรกแซงและละเมิดสิทธิเสรีภาพของสื่อยังคงมีให้เห็นอย่างต่อเนื่อง สื่อในยุคปัจจุบันจึงต้องยืนหยัดทำหน้าที่ให้ถูกต้อง พัฒนาการทำงานของสื่อให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ทำหน้าที่รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ขึ้น อันจะเป็นแนวทางการในการพัฒนารูปแบบการสอนด้านจริยธรรมของสื่อมวลชน ในรายวิชาข่าวและการรายงานข่าวต่อไป และเป็นการกระตุ้นให้สื่อมวลชนยุคใหม่ได้ตระหนักถึงจริยธรรมในวิชาชีพอย่างเคร่งครัดต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
- 2) สถาบันศึกษา ได้แนวทางการเรียนการสอนด้วยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน
- 3) องค์กรสื่อสารมวลชนได้แนวทางในการเสริมสร้างจริยธรรมให้กับผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน

4. สมมติฐาน

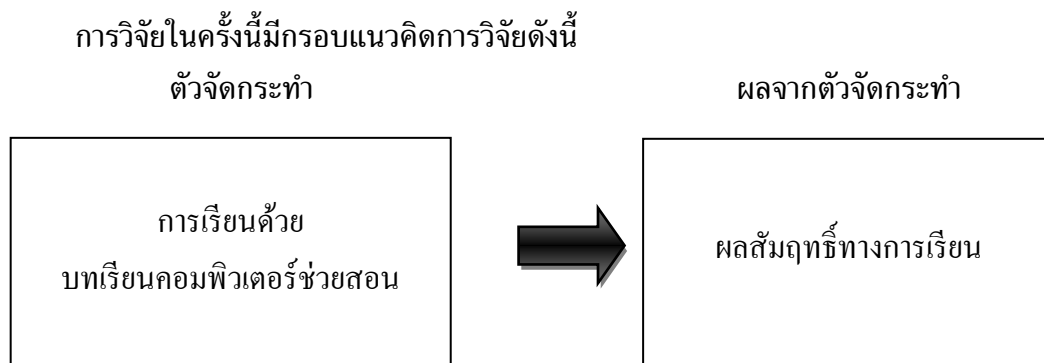
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการสร้างเสริมจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ขอบเขตการวิจัย

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์สาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีจับสลากมา 1 กลุ่มเรียน ได้นักศึกษากลุ่มเรียนที่ 2 จำนวน 30 คน
  - 2) เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตามหลักสูตรการศึกษาของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตพุทธศักราช 2550 (วิภาวดี เกษมสันต์, 2550)
  - 3) สิ่งที่ศึกษา ตัวจัดกระทำ ได้แก่ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3
- ผลจากการจัดกระทำ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

4) ระยะเวลาที่ศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

7. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pre Experimental Designs และใช้แบบแผนการวิจัย one group pretest – posttest design ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการวิจัยโดยใช้ระยะเวลาที่ศึกษาคือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)
2. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณหาค่า Dependent t- test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
3. วิเคราะห์แบบทดสอบ โดยวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (reliability)
4. สถิติพรรณวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแบบสอบถาม

9. ผลการวิจัย

1. การหาคุณภาพของบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 1 ผลการหาคุณภาพของบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
ด้านเนื้อหา	4.72	ดีมาก
ด้านเทคโนโลยีการศึกษา	4.79	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.76	ดีมาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ด้านเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญประเมินบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $X = 4.72$ ในส่วนของด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญประเมินบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $X = 4.79$ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีคุณภาพในระดับดีมาก สามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้ไปใช้สอนจริงได้

2. ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน

(n = 30)				
คะแนน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	(E_1/E_2)
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน	30	21.69	80.33	80.33/81.57
แบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	30	22.02	81.57	

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน ผลปรากฏว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 21.69 คิดเป็นร้อยละ 80.33 และได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 22.02 คิดเป็นร้อยละ 81.57 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สอนได้

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 3 แสดงผลการการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน

(n = 30)

คะแนนทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	18.13	2.83	21.090	.000*
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	24.73	2.10		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชนได้คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 18.13 ขณะที่คะแนนสอบหลังเรียน หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ย 24.73 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. อภิปรายผล

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถที่จะนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบ รวมทั้งทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ และหลักจิตวิทยาต่างๆ และรวมทั้งการสร้างสรรค์บทเรียนให้มีความน่าสนใจ เหมาะกับวัยของผู้เรียน ด้วยการผสมผสานระหว่างภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง การใช้สี รวมทั้งการใส่เสียงประกอบ เสียงบรรยาย และเสียงประกอบต่างๆ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ตลอดจนผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้อย่างเหมาะสม

อีกทั้งในการพัฒนาบทเรียน ผู้เรียนได้นำหลักทฤษฎีการออกแบบบทเรียนของกาเย่ (Gagne ,1988) ประกอบด้วย การกระตุ้นความสนใจด้วยการออกแบบหน้าจอของบทเรียนให้น่าสนใจ การชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การทบทวนความรู้เดิมด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แต่ด้วยข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผู้วิจัยไม่ได้สร้างบทเรียนให้มีระบบฐานข้อมูล จึงไม่สามารถเก็บรายละเอียดคะแนนของผู้เรียนรายบุคคลได้ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ เรื่องจริยธรรมของสื่อมวลชน ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอที่สร้างสรรค์ในรูปแบบมัลติมีเดีย การใช้แนวทางการเรียนรู้ซึ่งเป็นไปตามลักษณะลำดับขั้น การกระตุ้นการตอบสนอง เช่น การทำแบบฝึกหัดต่างๆ การทำแบบทดสอบต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ร่วมกัน การให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของการตอบคำถามพร้อมกับมีการเสริมแรงด้วยคำชมเชยและให้กำลังใจผู้เรียน การทำแบบทดสอบ เพื่อประเมินผู้เรียนว่าการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และการส่งเสริมความจำเป็นและการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพสื่อมวลชนของนักศึกษาในอนาคต

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชนนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสื่อมวลชน และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ได้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ซึ่งผลการประเมินพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 กลุ่มประเมินให้บทเรียนนี้อยู่ในระดับดีมาก จึงทำให้บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับเทอร์ตัน ทิพย์นำพา (2553) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.44/80.55 เช่นเดียวกับสมเกียรติ วัฒนปรีชากุล (2549) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ทฤษฎีวงจรไฟฟ้ากระแสตรง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.47/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน สูงกว่า คะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการศึกษาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2552) ได้นำเสนอไว้ใน “เทคนิคการสอน” ว่ารูปแบบการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญคือการสอนที่มีลักษณะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักค้นคิดและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์และสภาพแวดล้อม รวมทั้งกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน และนำไปบูรณาการกับความรู้ในเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งการกำหนดสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ พร้อมกับได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะแก่ผู้เรียนในด้านความคิด การแสวงหาความรู้ การปรึกษาหารือ และการร่วมกันตัดสินใจ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอัญธิชา อินทรวงศ์ (2553) พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากการเรียนรู้เรื่องของจริยธรรมของสื่อมวลชน มีความซับซ้อน ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นจริงและกรณีศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและศึกษา และกลั่นกรองเป็นบทเรียนที่ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้น จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอีกด้วย

3. ในส่วนของการประเมินความพึงพอใจนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หลังจากเรียนด้วยบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน โดยใช้เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และมีผู้ช่วยบันทึกข้อมูลจำนวน 2 คน โดยใช้เวลา 30 นาที (รัตนะ บัวสนธ์. 2551) ในประเด็นด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง ด้านภาพและภาษา ด้านตัวอักษรและสี ด้านแบบทดสอบ ด้านการจัดการเรียนบทเรียนสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน มีความพึงพอใจต่อบทเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นมากกว่าร้อยละ 80 ในประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับอัญธิชา อินทรวงศ์ (2553) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง หลักธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง หลักธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับเทพรัตน์ ทิพย์นำพา (2553) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.1. ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้หลักการสร้างของ ADDIE MODEL สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ที่ผิดจริยธรรมของสื่อมวลชนได้เป็นอย่างดีถูกต้อง เนื่องจากในตัวของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ซึ่งจะส่งผลต่อกระบวนการคิดของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ประกอบกับความน่าสนใจของสื่อประสมที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น และนำมาสอดแทรกไว้ในบทเรียน เช่น คลิปวิดีโอข่าว ภาพข่าวที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้จัดการเรียนการสอนวิชาข่าวและการรายงานข่าว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา เนื่องจากเนื้อหาของจริยธรรมของสื่อมวลชนนั้นมีเนื้อหาเยอะ ยากต่อการทำความเข้าใจ เมื่อได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจตัวของบทเรียนมากยิ่งขึ้น สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้เป็นอย่างดีครบถ้วน

3. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้ สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่จำกัด บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนี้ จัดได้ว่าเป็นเทคโนโลยีการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ดังเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน จึงควรนำสื่อดังกล่าวไปพัฒนาต่อยอดและใช้สอนควบคู่กับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสูงสุด

4. ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มเพื่อสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีความพึงพอใจต่อบทเรียนในระดับที่ดีมาก ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาและต่อยอดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้หลากหลายและครอบคลุมในรายวิชาข่าวและการรายงานข่าวมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เป็นระบบออนไลน์ Mobile Learning หรือ Responsive Learning หรือพัฒนาเป็น Application ในระบบปฏิบัติการ IOS และระบบปฏิบัติการ ADDROID เพราะสามารถเรียนรู้และใช้งานบนอุปกรณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่คอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก เพิ่มความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้เป็นอย่างดี และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาตามที่ตนเองต้องการ

6. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนด้วยวิธีอื่นๆ เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบสื่อที่แตกต่างกันออกไป

7. ควรมีการวิจัยเพื่อหาคำตอบในส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความคงทนในการจำ หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเสริมสร้างจริยธรรมของสื่อสารมวลชน เพื่อให้ทราบว่า การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้ ผู้เรียนเกิดการจดจำต่อเนื้อหาหรือไม่

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กฤษณพงศ์ เลิศบำรุงชัย. 2558 . สร้าง Responsive Learning ด้วย Adobe Captivate

กรุงเทพมหานคร:บริษัทโปรวิชั่น จำกัด.

กิดานันท์ มลิทอง. 2542. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2553. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2556. การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย ปีที่ 5 (ฉบับที่ 1/2556) : 7-20

- เทพรัตน์ ทิพย์นำพา. 2553. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรคไขหวัดใหญ่สายสายพันธุ์ใหม่ 2009 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิเทศศาสตร์. 2551. คู่มือหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พิชาย เพรส.
- สมเกียรติ วัฒนปรีชากุล. 2549. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ทฤษฎี วงจรไฟฟ้า กระแสตรงเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชชภา พิชัย. 2555. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยการใช้ กรอบคำพูดเป็น ตัวชี้นำ เรื่อง ชนะกิเลสอย่างสิ้นเชิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนะ บัวสนธ์. 2551. วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คำสมัย.
- วิภาวดี เกษมสันต์. 2550. การเขียนข่าวและการรายงานข่าววิทยุกระจายเสียงและ โทรทัศน์. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ศูนย์ศึกษานโยบายสื่อ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2556. ฐานข้อมูลองค์กรวิชาชีพและบทเรียน การควบคุมตนเองด้านจริยธรรมขององค์กรวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ไทย. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ.
- อัญธิชา อินทรวงศ์. 2553. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องหลักธรรมเพื่อการอยู่ ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

BOOK

- Allissi, Stephen M. and Trollip. 1991. Computer-Based Instruction : Methods and Development. New Jersey: Prentice Hall.
- Bloom, B.S. 1982. Human characteristics and school learning. New York: Mc Graw – Hill.
- Gagne' ,R. et al. 1988. Principle of Instructional Design. New York: The Drydon Press.
- Heermann. 1988. Teaching and Learning with Computers : A Guide for College Faculty and Administrators. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.